



Raamattuluentosarja
SANASTA TIEN LÖYTÄÄ
 Sievissä 13. maaliskuuta 2015
www.sanaveli.com
veli.tuomi@gmail.com

73. Raamattuluento: Salattu Jumala

Alkurukous: Kirkasta Herra, sinä salattu Jumala, meille kasvojesi valkeus! Aamen.

Salattu on Herra

Nyt on vuoro puhua Jumalasta, joka on sanassaan ilmoittanut olevansa salattu, mutta hän on ilmoittanut myös tahtonsa sanassaan.

Käytämme tällä luennolla osin pitkäköjäkin raamatunpaikkalainauksia, koska niitä on ollut vaikea lyhennellä asiasisältönsä vuoksi.

Jumala on käsittämätön. Häntä ei voi ymmärtää ihmismieli. Hän on maan ja taivaan Luoja. Kuka voi tuntea kaikki hänen tiensä, nähdä kaiken hänen tekonsa? Ihmeelliset ovat hänen kaikki maailmansa, maailmankaikkeutensa. Hän on kaiken alku ja loppu. Kun katselemme maata ja merta, ja kaikkea hänen luomakuntaansa, Hengen avaamin silmin, voimme vain ihmetellen katsella kaikkea tätä ja kiittää. Salattu Jumala on ihmeellinen. Voimme tietää hänestä toki jotakin pelkillä aisteilammekin, sillä onhan hän luonut meidät kuvakseen. Silti vain harvat hänet tuntevat. *”Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen; mutta Israel ei tunne, minun kansani ei ymmärrä”* (Jes. 1:3). *”Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtävääistä, ketään, joka etsii Jumalaa”* (Ps.14:2).

Hän on ilmoittanut itseään meille moninkin tavoin. Kaikille ihmisille on annettu Jumalkaipuu. Mutta ilman hänen sanansa ilmoitusta, emme tietäisi hänestä enempää kuin sokeat pakanat, jotka etsiessään vastausta kaipuuseensa, palvovat puita, kiviä ja omien käsiensä aikaansaannoksia.

Tiedemiehet koettavat vuorostaan selvittää maailman syntyä ja olemassaoloamme, mutta ilman Jumalaa. Se on säälittävää, sillä koskaan ei totuus selviä sillä tavoin. Teorioita on, mutta kaikki ovat järjettömiä ja mieltä vailla. On käsittämätöntä, että sellaisiin tutkimuksiin kuitenkin uskotaan. Mutta kun ei tunneta Elävää Jumalaa, ihmiset etsivät sokeudessaan vastauksia kysymyksiin, jotka ovat jo itsessään vääriä. Näkymättömästä ei voi syntyä näkyvää ja tyhjiöstä ei voi syntyä materiaa ilman Jumalaa ja Luoja. Sen sijaan uskova Herran palvelija sanoo: *”Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.”* (Hepr. 11:3). Herraan uskova tietää jo sen, mitä tiede kuumeisesti etsii. Jumalaton tiede ei usko Jumalaa, koska se ei näe häntä hänen teoissaan.

Myös yksityinen ihminen on usein pahoin eksesissä. Vaimo kysyi mieheltään: *”Onko Jeesusta olemassa?”* *”Eipä ole vastaan kävellyt”*, mies totesi. Hän kai ajatteli miehensä tietävän tällaiset asiat. Niinpä Jeesusta ei voi tuon ajattelun mukaan mitenkään olla olemassa!

Jumala on salattu luonnolliselta ihmiseltä. Vain aavistuksen me yleensäkin hänestä tiedämme. Hurskas Jobkin myönsi sen kun totuus paljastui hänelle: *”Kaikkivaltiasta emme saata käsittää, häntä, joka on suuri voimassa, joka ei oikeutta ja täydellistä vanhurskautta polje. Sen tähden pel-*

jätkööt häntä ihmiset; hän ei katso keneenkään, joka on omasta mielestään viisas. " "(Job 37:23,24). "Vain korvakuulolta sinut tunsin. Nyt ovat silmäni nähneet sinut. Sen tähden minä häpeän puheitani ja kadun niitä tomussa ja tuhkassa." (Job 42:5,6).

Hänestä sanotaan: *"Kuka on kourallaan mitannut vedet ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat? Kuka on kolmannesmittaan mahduttanut maan tomun, puntarilla punninnut vuoret, vaa'alla kukkulat? Kuka on Herran Henkeä ohjannut, ollut hänen neuvonantajansa ja opettajansa? Kenen kanssa hän on neuvotellut, joka olisi hänelle ymmärrystä antanut ja opettanut oikean polun, opettanut hänelle tiedon ja osoittanut hänelle ymmärryksen tien? Katso, kansakunnat ovat kuin pisara vesisanon uurteessa, ovat kuin tomuhiukkanen vaa'assa. Katso, merensaaret hän nostaa kuin hiekkajyvän. Ei Libanon riittäisi polttopuiksi eikä sen riistä polttouhriksi. Kaikki kansakunnat ovat niin kuin ei mitään hänen edessään, ne ovat hänelle kuin olematon ja tyhjä... "Keneenkä siis te vertaatte minut, jonka kaltainen minä olisin", sanoo Pyhä. Nostakaa silmänne korkeuteen ja katsokaa: kuka on nämä luonut? Hän, joka johdattaa esiin niitten joukot täysilukuisina, joka nimeltä kutsuu ne kaikki; suuri on hänen voimansa ja valtaisa hänen väkensä: ei yksikään jää häneltä pois." (Jes. 40:12–17,26).*

Ilmoitussanassaan Jumala on kuitenkin paljastanut tahtonsa maan lapsia kohtaan. Hän sanoo: *"Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Silloin te huudatte minua avuksenne, te käännytte rukoillen minun puoleeni, ja minä kuulen teitä. Te etsitte minua, ja te löydätte minut! Koko sydämestänne te minua etsitte." (Jer. 29:11–13).*

On siis etsittävä häntä kaiken aikaa

Vain etsimällä saa häneen kosketuksen. Koko elämämme ajan meidän on etsittävä hänen tahtoaan ja tuntemistaan. *"Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä, eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikään kuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken. Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrätyt ajat ja heidän asumisensa rajat, että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää - hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä... Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus. Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista." "* (Ap. t. 17:24–27;30,31).

Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen tunteminen on elämämme tärkein asia. Monille, jopa suurimmalle osalle ihmiskuntaa Kristus jää kuitenkin salatuksi. He hukkuvat heissä olevan tietämättömyyden vuoksi. Mutta armo ja rauha lisääntyvät niille jotka kasvavat alati Vapahtajamme tuntemisessa ja pitävät hänen sanansa. Meidän on uskovinakin etsittävä häntä, ja erityisesti juuri uskovina, että hänen tahtonsa pääsisi toteutumaan meissä. Tärkeimpiä opittavia asioita uskovalle on Jumalan käskyjen tunteminen ja niiden noudattaminen. Apostoli sanoo: *"On yhdentekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ei; tärkeää on Jumalan käskyjen noudattaminen"* (1. Kor. 7:19). Tämä tarkoittaa sitä, että ulkonainen jumalanpalvelus hyödyttää vain vähän, jos ensinkään, mutta Jumalan käskyjen pitäminen kertoo että olemme kuuliaisimpia hänelle.

Kuitenkin uskovatkin voivat lyödä laimin Jumalan käskyjen noudattamisen. Liian monet elävät aivan kuin Jumala ei olisikaan sanonut: *"Älä tee huorin"*. Niinpä vain harva, edes Jumalan edessä solmittu avioliitto kestää kuolemaan asti. Jotkut elävät avoliitossa, jos siinäkään, kun he eivät tottele, eivätkä pelkää Jumalaa. Mitä hyötyä silloin on uskosta? Vastaavasti moni viettää myös lepopäivänsä omissa askareissaan, vaikka Jumala on määrännyt sen päivän pyhitettäväksi hänelle. Eikö riitä, että käytämme kuusi päivää työntekoon ja yhden päivä rukoukseen, sanan tutkimiseen ja tarvittaessa hyvien tekojen tekemiseen? Jopa yhteiskunta on lainsäädännössään antanut meille lauantain omiin töihimme; sunnuntain muuta varten. Mutta se ei ahneelle riitä. Tällaiset elämisen tavat ovat perin järkyttäviä. Sunnuntaihin kuuluvat toki ne työt, jotka välttämätön tarve ja rakkaus vaativat. Jeesus sanoo: *"Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa*

häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan. Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt. ” ” (Joh. 14:23,24).

Luemme Sanasta: *”Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette”* (1. Kor. 3:17). Moni turmelee omaa Pyhän Hengen temppeliään liiallisen alkoholinkäytön ja tupakoinnin seurauksena. Myös vatsanpalmvonta ja muu epäjumalanpalvelus kuuluvat monen uskovankin elämäntapoihin. Myös kansamme tila olisi aivan toisenlainen, jos sen uskovat olisivat hereillä. Olemme kansana luopumuksen tilassa. Järkyttävintä on tietenkin se, että tämä pätee myös moniin Herran ihmisiin. Kilvoittelijoita on enää vähän, sen Herran Henki paljastaa. Mutta on Herralla vielä jäljellä uskollisensakin.

Meidän on elettävä tässä pimenevässä ajassa kutsumisemme arvon mukaisesti pyhällä arkuudella ja pelolla. Apostolienkin mukaan näin on vaellettava, ettei meitä maailman mukana tuomittaisi. Riittää että maailman ihmiset elävät Jumalan tahdon vastaista elämää – ja hukkuvat liekeissä. *”Sen tähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiittolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla; sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli.”* (Hepr. 12:28,29).

Puhtaan omantunnon pitäminen on mahdollista vain jos elämme Jumalan tahdon mukaista elämää. Siihen kuuluu aina Jumalan käskyjen pitäminen. Siihen kuuluu myös pahan omantunnon puhdistaminen Karitsan verellä. Meitä ei ole näet kutsuttu saastaiseen, vaan pyhään elämään. Jos elämme itsekkyyden vallassa ja maailman hengen ihmisten tapojen mukaan, ei rauhaa voi saada. Edes Kristuksen veri ei anna kestävää lepoa omiintuntoihin, jos elämä on salatululle Jumalalle vierasta. Kristus ei ole synnin palvelija, vaan hän tuli ottamaan pois syntimme, ei vain antamaan niitä anteeksi. Omaantuntoon jää syyllisyys, levottomuus ja epävarmuus, jos rikomme tieteen tahtoen Jumalan käskyjä. Omatunto voi myös turtua synnin seurauksena. Veri ei puhdistaa tuntoa, jos elämäntapamme ovat täysin ristiriidassa Jumalan tahdon kanssa. Paavali neuvoo nuorta Timoteusta elämään Jumalan tahdon mukaisesti *”säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet”* (1. Tim. 1:19).

Mikään sielunhoidollinenkaan apu ei auta, jollemme tunne tilaamme. Ja juuri synti on se, joka estää meitä ylpeilemästä Jumalastamme. Siksi on kirjoitettu: *”Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan; huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä on. Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta. Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.”* (Jes. 55:7+).

Salattu viisaus

Jumalaa ei löydä ylpeä ihmismieli eikä ymmärrys. *”Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.”* (Matt. 11:25).

”Onhan kirjoitettu: ”Minä hävitän viisasten viisauden, ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä teen mitättömäksi”. Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hullutukseksi? Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat, ” (1. Kor. 1:19–21).

”Viisautta me julistamme siihen kypsyneille, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailmanajan kukistuvien valtioiden viisautta. Me julistamme Jumalan salaista, kätkeyttä viisautta, jonka hän jo ennen aikojen alkua on määrännyt meidän kirkkaudeksemme. Sitä ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut, sillä jos he olisivat sen tunteneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa. Me julistamme, niin kuin on kirjoitettu, mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva

kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.” (1. Kor. 2:6-9).

Näin Herra näyttää voimansa. Hänet voidaan kyllä löytää, mutta ei ihmisen viisaudella eikä voimalla. Hän näkee sellaisen turhaksi. Hän nauraa ihmisviisaudelle. *”Hän, joka hallitsee taivaassa, nauraa, Herra pilkkaa heitä”* (Ps. 2:4).

”Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teidän joukossanne luulee olevansa viisas tässä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas. Sillä tämän maailman viisaus on hullutus Jumalan silmissä. Sillä kirjoitettu on: ”Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa”; ja vielä: ”Herra tuntee viisasten ajatukset, hän tietää ne turhiksi”.” (1. Kor. 3:18–20).

Jumalan salatusta työstä kertoo Psalmi näin: *”Minä itse olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni!”* Nyt kerron, mitä Herra on säätänyt. Hän sanoi minulle: *”Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. Pyydä minulta, niin saat kansat perinnöksesi, ja maan ääriin ulottuu sinun valtasi. Sinä alistat kansat rautaisella valtikalla, murrat ne kuin saviastiat.”* Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat! Ottakaa opiksenne, maan mahtavat! Pelätkää Herraa, palvelkaa häntä, vaviskaa, kohottakaa hänelle riemuhuuto. Tervehtikää Poikaa, hänen voideltuaan, suudelkaa häntä, muuten Herra vihastuu teihin ja te suistutte tieltänne tuhoon, sillä hetkessä syttyy hänen vihansa. *Hyvä on sen osa, joka turvaa häneen!”* (Ps. 2:6–12).

Laittomuuden ihminen

Elämme jo laittomuuden aikaa. Laittomuuden ihminen on myös tullut. Aikamme ihmiset ovat pääosin laittomuuden ihmisiä. Laiton ihminen elää ilman Jumalan säädöksiä turmeltuneen luontonsa vallassa. Olemme nyt ajassa jossa valitutkin voivat eksyä (Matt. 24:24). Pian ilmestyy myös laitton ihminen persoonana, Antikristus.

Kun puhumme Jumalan käskyjen pitämisestä, emme puhu tässä Mooseksen laista, niin että se tulisi kaikilta osin pitää ja siitä elää. Sitä ei ole kukaan kyennyt toteuttamaan. Se ei voi siis tehdä ketään otolliseksi Jumalalle. Puhumme tässä Jumalan tahdon mukaisesta elämästä. Siihen kuuluu ensiksi usko Kristukseen. Sitten on Jumalan käskyjen pitäminen. Ne ilmenevät ennen kaikkea Jumalan kymmenen käskyn pitämisenä. Nuo käskyt ovat ikuisia. Ne ovat ihmiskunnalle annettu jumalallinen perustuslaki. *”Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat”* (1. Joh. 5:3).

Me tiedämme Salatusta Jumalasta juuri sen verran kuin hänen Henkensä on meille hänestä ilmoittanut. *”Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.”* 1. Kor. 2:11). *”Oi sitä Jumalan rikauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä! Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut hänen neuvonantajansa?”* (Room. 11:33,34).

Ajan lopulla Salatun Jumalan salattu suunnitelma paljastuu. Pelastuneet ihmiset ovat niitä, joilla on ollut Jeesuksen Kristuksen usko ja he ovat pitäneet Jumalan käskyt. Ilmestyskirja puhuu näistä ihmisistä näin: *”Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.”* Ja vielä: *”Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.”* (Ilm. 12:17;14:12). Noista ihmisistä, jotka voittivat pedon ja hänen merkkinsä sanotaan vielä: *”Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: ”Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas.”* (Ilm. 15:3).

Mooses paljasti aikanaan lain kautta näille ihmisille synnin, jotta he tarvitsisivat hätäänsä Karitsan veren voittovoiman. Näin kaikki vanhurskaus toteutui.

Meidän on näin ollen tarkoin katsottava miten elämme. Jos lankeamme pois salatusta Jumalan tahdosta, emme saa voittopalkintoa. Tarvitsemme kestävyyttä pitääksemme Jumalan tahdon. Se on

pyhien kärsivällisyyttä. On pysyttävä hereillä. Ei saa palata takaisin maailman syleilyyn. ”Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle.” (Hepr. 4:1).

Älä siis ylpeile vaan vapise.

”Tämän käskyn minä annoin heille: kuunnelkaa minua, niin minä olen teidän Jumalanne ja te olette minun kansani; kulkekaa aina sitä tietä, jota minä käsken teidän kulkea, niin teidän käy hyvin! Mutta eivät he totelleet minua, eivät ottaneet käskyäni kuuleviin korviinsa, vaan kulkivat omien ajatustensa, oman pahan ja paatuneen sydämensä mukaan. Eivät he kääntäneet kasvojaan minun puoleeni, selkänsä he käänsivät minulle.” (Jer. 7:23,24).

”Totisesti, sinä olet salattu Jumala, sinä Israelin Jumala, sinä Vapahtaja.” (Jes. 45:15).

On kirjoitettu myös: ”Missä ilmoitus puuttuu, siinä kansa käy kurittomaksi...” (Sananl. 29:18).

Daavidin virrestä luemme: ”Auta, Herra, sillä hurskaat ovat hävinneet, uskolliset ovat kadonneet ihmislasten joukosta.” (Ps. 12:2).

Myös Jeesus näkee monien seuraajiensa velttouden ja välinpitämättömyyden ja sanoo: ”Minkä minä sanon teille, sen sanon kaikille: valvokaa!” (Mark. 13:37).

Jos ihminen on kadottanut synnintunnon, tai ei ole koskaan edes omistanut sitä, uskonkilvoitus ja tiellä vaeltaminen on mahdotonta. Eihän ihminen edes syö eikä juo, jos tarve puuttuu. On siis kauheaa kuulla jonkun uskova väittävän, ettei uskovalla saa edes olla synnintuntoa. Mutta jos se puuttuu, ihminen uskovanakin on tyhmä neitsyt, jonka lampusta öljy puuttuu. On liian myöhäistä herätä silloin kun on jääty oven ulkopuolelle ja kun siinä kuullaan Jeesuksen sanat: ”Totisesti, minä en tunne teitä.” (Matt. 25:1–13). Tai kun vastaavasti huomaa kuinka Jeesus on oksentanut haalean uskovan suustaan. ”Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.” (Ilm. 3:16).

”Sen tähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea” (1. Kor. 10:12).

”Kaikki, mikä on paljastettu, on valossa. Sen vuoksi sanotaankin: - Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus on sinua valaiseva! Katsokaa siis tarkoin, miten elätte: älkää eläkö tyhmien tavoin, vaan niin kuin viisaat.” (Ef. 5:14,15).

”Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus” (Ilm. 3:19).

”Puhu tätä ja kehota ja nuhtele kaikella käskyvallalla” (Tit. 2:15). ”Syntiä tekeviä nuhtele kaikkien kuullen, että muutkin pelkäisivät” (1. Tim. 5:20).

Profeetallinen sana Herralta:

”Minä rakastan luotujani. Minä rakastan ennen kaikkea uskoviani. Minä etsin juuri heidän parastaan. Mutta minä en hyväksy kaikkea sitä, mitä he tekevät. Heidän kuolleisuuttaan minä inhoan ja siltikään he eivät muuta elämäntapojaan. He eivät ota nuhteistani opikseen. Minä olen salattu. Tieni ovat salattuja. Mutta minulla on antaa näkökyky jokaiselle joka näköä tarvitsee. Minä haluan olla Isänne. Minun Poikani on veljenne. Teillä on kaikki. Mutta miksi te elätte vastoin kaikkea sitä, jota olen teille opettanut? Miksi te ette kuuntele minua, ettekä minun profeettojani?

Minä tahdon pelastaa teidät kaikki, mutta en tee sitä vastoin tahtoanne. Kuulkaa siis minua niin te saatte elää. Minä olen maksanut teistä täyden hinnan. Pelätkää siis minua. Et-

sikää minua, sillä muutoin jään teille ainaisesti salatuksi ja vieraaksi. Minä olen Herra. Minun suuni on puhunut.”

Näkyvä ja näkymätön maailma

Me elämme vielä näkyvässä maailmassa, muukalaisuutemme asuinpaikassa. Tunnetta tämän maailman aisteillamme ja usein taisteluina ja monenlaisina ahdistuksina. Mutta tämä ei ole kaikki. On myös salattu, näkymätön maailma. Ja on salattu Jumala. On taivas ja taivaitten taivaat. On kadotus. Vaikka näkyvästä maailmasta ymmärrämme jotakin, sielläkin on paljon salattua.

Näkymätön maailma on meiltä lähes kokonaan salattu. Emme siitä paljon tiedä. Tiedämme vain sen, mitä Jumala sanassaan on siitä ilmoittanut. ”*Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin. Nyt tietoni on vielä vajavaista, mutta kerran se on täydellistä, niin kuin Jumala minut täydellisesti tuntee.*” (1. Kor. 13:12).

Näkyvä maailma on katoamassa. Ajan merkit sen kertovat. Merkit lisääntyvät koko ajan. Kaikki hajoaa mikä on näkyvää. Vain näkymätön säilyy. ”*Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa, teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemista, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat! Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu. Sen tähden, rakkaani, pyrkikää tätä odottaessanne siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, hänen edessänne.*” (2. Piet. 3:11–14).

Kaikesta tällaisesta on puhuttava erityisesti sen opettajan, joka rakastaa myös lankeemuksessa olevia.

Kerran salattu Jumala, hänen salattu suunnitelmansa ja salattu taivaansa muuttuu todellisuudeksi. Ne jotka ovat vaeltaneet täällä, salatun Jumalan edessä, nuhteettomasti, näkevät hänet ja Jeesuksen Kristuksen täydessä loistossaan. Ja Herran omat loistavat kirkkaina kuin tähdet. ”*Ja monet maan tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen. Ja taidolliset loistavat, niin kuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niin kuin tähdet, aina ja iankaikkisesti.*” (Dan.12:2,3).

Näin on aikanaan salatun Jumalan suunnitelma toteutunut kokonaan. On alkanut iankaikkisuus. Aikaa ei enää ole, ei salaisuuksia. Kaikki on ilmi tullut. Kaikki on tullut kohdalleen. Ja jos salatun Jumalan tahto on toteutunut meissä, olemme silloin perillä ja saamme voittopalkintomme iankaikkisen elämän ja kunnian kruunumme. Aamen.